

[Baadsgaard]

Det kan være problematisk, siger hr. Holger K. Nielsen, for lejere at udnytte ordningen. Ja, det kan der være noget rigtigt i, men vi er indstillet på at være med til at ændre lejeloven dér, hvor det måtte være nødvendigt. Jeg vil gerne sige, at det er vores forudsætning, at lejerne skal have mulighed for at pulje deres midler inden for en ejendom. Hvis de sammen med ejeren foretrækker at få lavet et forbedringsarbejde på ejendommen – det kunne være nye vinduer, der kan nedbringe deres energiudgifter – så mener vi, at disse penge skal kunne indgå i et sådant forbedringsarbejde og derved holde de huslejestigninger nede, som forbedringsarbejdet ellers ville give anledning til.

Jeg tror godt, vi kan finde en løsning på det problem, sådan at det, vi nu laver, kan dække både ejere og lejere. Vi lægger i Socialdemokratiet megen vægt på, at det er for begge parter, hvis man kan sige det sådan.

Hr. Kim Behnke var usikker på, om der var den modregning. Hvis man nu tager de nøgle-tal, som man normalt opererer med, 2,5 personer for hver million kroner, der investeres, i direkte beskæftigelse og 1,1 i afledt beskæftigelse, og laver nogle skøn over, hvor stor en gennemslagskraft det vil have, så vil man ved at beregne for dagpenge, øget momsindtægt og øget skatteindtægt på grund af den øgede aktivitet komme frem til de 850 mio. kr. Men det afhænger selvfølgelig af et skøn, det indrømmer vi gerne. Hvis der udløses 1 mia. kr. i tilskud, skal der jo med vores procentsats, som vi altså er villige til at diskutere, investeres 7 mia. kr. Noget af det ville selvfølgelig været blevet udført alligevel, men hvis det bare er 3 mia. kr. ekstra, der bliver investeret, så vil det give en effekt. Jeg ved godt, at det også har en afledt effekt, fordi der er nogle andre ting, der ikke er med.

Det er vores fulde overbevisning, og det kan man få bekræftet hos mange, der har med disse ting at gøre i branchen, at dette vil få en betydelig effekt på beskæftigelsen. Og så synes jeg ikke, det er nødvendigt at skændes om, hvorvidt det er 9.000 eller det er 11.000 personer. Det, der er målet, er, at vi vil have sat gang i beskæftigelsen, og at vi vil have beskæftigelsen til at omfatte noget, der opfattes som nyttigt, og som også er samfundsøkonomisk nødvendigt og gavnligt. Derfor synes jeg ikke, vi behøver at gøre mere ud af det.

Hr. Lysholm Christensen fremdrog noget, som også andre har været inde på, i hvert fald tidligere, nemlig at man kun skal give tilskud til løn. Lad os drøfte det, men en sådan ordning vil let medføre, at man begynder at flytte om på: Hvad koster materialerne? I hvert fald avancerer på materialer bliver hurtigt til løn i stedet for, er jeg bange for. For at undgå en sådan tænkning mener vi, det er bedre at tage den endelige regning fra en momsregistreret virksomhed og sige, at det er den, vi giver 15 pct. eller måske en højere procentsats på.

Dermed er jeg inde på at besvare det direkte spørgsmål fra fru Sonja Albrink, om vi vil være med til at sætte procentsatsen op. Det er vi ikke afvisende over for. Vi skal have fundet den balance, som giver mest mulig beskæftigelse, og som kan give den rigtige tilskyndelse til, at folk vil udnytte det.

På samme måde kan vi diskutere de 10.000 kr., vi har sat som mindstebeløb. Det er muligt, at det skal være et andet beløb. Det vil vi gerne drøfte i udvalget, hvad også andre har lagt op til at vi skal gøre.

Der kunne være andre ting, jeg skulle tage frem, men jeg fornemmer, at der er en positiv indstilling hele vejen rundt til, at de ting, der er bragt op, kan vi drøfte under udvalgsarbejdet. Det, der er afgørende, som situationen ligger, er, at vi nu får et hurtigt udvalgsarbejde, og at det hurtigt bliver fulgt op af et lovforslag fra boligministeren.

Jeg vil da finde det meget rimeligt, hvis boligministeren allerede er i gang med at skrive på dette lovforslag, sådan at vi kan få det fremsat og få det til behandling og få det vedtaget, sådan at når vi tager på såkaldt sommerferie herfra, så har vi fundet en ordning, som kan virke til gavn for de mål, vi har sat os med vore forslag.

Kim Behnke (FP):

Jeg er glad for, at jeg ikke skal handle hos en købmand, der kunne have været hr. Baadsgaard, for jeg er bange for, at hr. Baadsgaard har tommelfingeren med på vægten, når der vejes af.

De tal, hr. Baadsgaard henviser til, for den merbeskæftigelse, der ligger i dette, når man investerer f.eks. 1 mio. kr., bygger på den forudsætning, at det er en person eller en virksomhed eller et selskab, der vælger frivilligt at disponere